

## Arrest

nr. 286 317 van 20 maart 2023  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten ANDRIEN D. & LAURENT F.  
Mont Saint-Martin 22  
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 8 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. LAURENT *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*U verklaart de Iraanse nationaliteit te hebben en van Koerdische origine te zijn. U bent geboren te Paveh in de provincie Kermanshah (Iran) op (...). U hebt uw hele leven in het dorp Saatyari/Sati Yari in de provincie Kermanshah gewoond. U bent soennitisch moslim, hebt middelbaar onderwijs gevolgd en baatte een zelfstandige bakkerij uit. Uw vader A. K. (...), uw moeder G. K./A. (...) en uw zus S'. (...) wonen in Saatyari. Uw broers M. (...) en S". (...) wonen in Paveh. U bent ongehuwd en kinderloos. Op uw vijftiende of zestiende las u de biografie van Qazi Mohammed waar u veel interessante zaken in las over de de verboden Iraans-Koerdische oppositiepartij 'Koerdische Democratische Partij Iran' (verder KDPI). Sinds zeven jaar heeft u ook activiteiten voor de KDPI, zoals het verspreiden van*

propagandamateriaal van de partij in de vorm van pamfletten en cd's en het verzenden van broden naar de KDPI in Irak. Wanneer de sociale media opkwam in Iran kwam u meer te weten over de KDPI en in 1397 (=2018/2019) kwam u tot het besef dat de partij belangrijk was.

Op 25 mordad 1397 (= 16 augustus 2018 in de Gregoriaanse kalender), de dag van de herdenking van Abdulrahman Ghassemlou, ging u samen met uw medestanders S. K. (...) of A. (...), E. (...), F. (...) en Ab. (...) slogans aanbrengen op muren in Paveh. Hierbij werden jullie betrapt door leden van de Basij en de Ettelaat (Iraanse veiligheidsdiensten). A. (...), E. (...) en F. (...) werden daarbij gearresteerd terwijl Ab. (...) en uzelf konden ontkomen. Zelf vluchtte u naar het dorp Khanqah (Iran) waar u een nacht onderdook bij een vriend, M. (...). U hebt geen idee waar Ab. (...) heenging. U ging vervolgens naar de hoofdstad Teheran (Iran) waar u gedurende een drie à viertal maanden eveneens bij M. (...) verbleef. Via hem kwam u te weten dat de Ettelaat een huiszoeking uitvoerde bij u thuis en daarbij uw computer en printer in beslag nam.

U realiseerde dat uw situatie kritiek was en op 13 aban 1397 (= 4 november 2018) ging u naar Urmia (Iran) waar u enkele dagen bij een smokkelaar verbleef. Op 19, 20 of 22 aban 1397 (= medio november 2018) hebt u Iran op illegale wijze verlaten. Via Turkije en Bulgarije kwam u in Roemenië terecht waar u verplicht werd uw vingerafdrukken te geven en een verzoek om internationale bescherming in te dienen op 24 november 2018. Uw verzoek om internationale bescherming werd er geweigerd op 15 februari 2019. U ging in beroep tegen de initiële beslissing doch uw beroep werd verworpen op 20 maart 2019.

Toen u zich in Roemenië bevond, diende uw broer in Iran nog tweemaal naar de Ettelaat te gaan en kwam de Ettelaat bij uw ouders. Uw broer vroeg u te stoppen met uw activiteiten waarna u alle berichten op uw sociale media verwijderde. Hierna werden zij niet meer lastiggevallen.

Vanuit Roemenië reisde u naar Duitsland waar u op 1 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. Doch vanwege de Dublinrichtlijnen diende u zich terug naar Roemenië te begeven voor uw verzoek om internationale bescherming. U reisde vanuit Duitsland echter verder naar België waar u op 25 juli 2019 bent toegekomen. Op 30 juli 2019 hebt u hier een verzoek om internationale bescherming ingediend.

In Duitsland was u in het bezit gekomen van telefoonnummers van KDPI-leden in België. Eens hier nam u contact met hen op, maar er waren bij uw weten op dat moment geen bijeenkomsten. Op 17 januari 2020 ontving u een bevel om het grondgebied te verlaten en werd u ondergebracht in een gesloten centrum omdat België niet verantwoordelijk was voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming dat Roemenië toekwam. U werd op 10 februari 2020 overgebracht naar Roemenië. In Roemenië werd u naar een gesloten centrum gebracht waar u voor de keuze werd gesteld om ofwel terug te keren naar Iran ofwel achttien maanden in een gesloten centrum te verblijven. U werd vervolgens samen met een andere Koerd, een Peshmerga genaamd K. H. (...), naar de Iraanse ambassade gebracht om erachter te komen of jullie Iraniërs waren en om identiteitsdocumenten te bekomen. In de ambassade maakte u ruzie met de ambassadeur en beledigde u de hoogste Iraanse leider. Jullie kregen hierdoor geen paspoort en u keerde terug naar het gesloten centrum. Vervolgens besloot een rechter dat u na vijftig dagen zou vrijkomen en op 17 maart 2020 werd u uit het gesloten centrum vrijgelaten. Op 25 maart 2020 hebt u Roemenië, alsook de Europese Unie, verlaten en hebt u gedurende vier maanden in Servië en één maand in Bosnië verbleven. Vandaaruit bent u naar België gekomen waar u zich op 21 september 2020 opnieuw aanbood bij de Belgische asielinstanties en u een volgend verzoek om internationale bescherming indiende. Op 10 december 2020 ontving u een bevel om het grondgebied te verlaten aangezien België niet verantwoordelijk werd geacht en u zich opnieuw naar Roemenië diende te begeven voor het indienen van een verzoek om internationale bescherming. Op 28 mei 2021 werd deze beslissing ingetrokken door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) waarna België verantwoordelijk werd voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming. Op 21 juni 2021 werd uw volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk verklaard omwille van formele redenen.

In Iran werd uw medestander S. K. (...) vrijgelaten op voorwaarde dat hij niets over zijn gevangenschap aan de media zou vertellen en hij niet meer verder zou gaan met zijn politieke activiteiten. S. K. (...) werd hierna nogmaals aangehouden en is momenteel opnieuw opgesloten. Ook E. (...) werd vrijgelaten omdat hij een oom had die voor de Ettelaat werkte. Over F. (...) heeft u geen nieuws. Ab. (...), die eveneens kon ontsnappen, verliet Iran en werd in Oostenrijk erkend als vluchteling.

Veertig dagen voor uw tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal werd uw neef Sa. K. (...) – die naar Afghanistan was gevlucht - vermoord in Kabul, Afghanistan omwille van zijn politieke activiteiten. U heeft ook een andere neef, P. K. (...) die aangehouden werd door de Iraanse autoriteiten. Bij terugkeer naar Iran vreest u geëxecuteerd te zullen worden omwille van uw politieke activiteiten voor de KDPI in Iran.

In België bent u naar drie bijeenkomsten van de lokale afdeling van de KDPI geweest, meer bepaald bij het Centraal Station in Brussel, in Gent en Oostende

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming hebt u op 15 oktober 2021 een kopie van een bevestigingsbrief van de KDPI, d.d. 21 juni neer neergelegd. Na uw eerste persoonlijk onderhoud maakte uw advocaat op 19 oktober 2021 per e-mail opmerkingen over betreffende 24 september 2021 toen u uw werk verliet en u geen trein kon nemen wegens een staking. Op 8 maart 2022 maakte u via uw advocaat per e-mail drieëntwintig fotokopieën over. Dit betreffen fotokopieën van de voorzijden van uw Iraanse identiteitskaart en uw Iraans rijbewijs alsook van één pagina uit uw Iraans geboortebewijs of shenasnameh. Voorts maakt u in deze email tevens een printscreen van Google-photos over, met vermelding van de datum 28 oktober 2020, betreffende foto's van uw gemaskerde neef, een printscreen van uw Facebookprofiel met hierop zichtbaar uw naam alsook een kritische foto van Khamenei, een print van een regime-kritische cartoon op sociale media, een print van een bericht waarin gemeld wordt dat uw google-account (...)@gmail.com strijdig is met het door Google gevolgde beleid en daarom werd uitgeschakeld, een printscreen van een bericht van @(...), d.d. 29 januari 2021, betreffende de arrestatie van S. K. (...), twee prints met berichten betreffende het overlijden van H. H. R. (...), de neef van E. (...), en werknemer bij de Ettelaat en een print van uw tijdsregistratie op uw werk d.d. 24 september 2021. Op 24 maart 2022 maakte u via uw advocaat per e-mail een pdf-bestand over met hierin negen documenten betreffende uw bakkerij, met name oprichtingsdocumenten en vergunningen en twee foto's van uw bakkerij in Iran, alsook een foto van uw neef Sa. K. (...) in Afghanistan en prints van berichten betreffende zijn dood. Op 28 maart 2022 maakte u uw via uw advocaat per e-mail de informatie over dat u geen documenten kon bekomen over de sluiting van uw bakkerij. Op 6 april 2022 maakte u via uw advocaat twee printscreens over betreffende online-informatie over uw bakkerij. Uw advocaat wees er hierbij opnieuw op dat u geen documenten betreffende de sluiting van uw bakkerij kon bekomen.

#### **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U haalde bij aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud aan dat u, omwille van slechte ervaringen in uw kindertijd, niet veel vertrouwen had om uw verhaal te vertellen en soms meer tijd wilde om de zaken uit te leggen (Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 15 oktober 2021, CGVS I, p. 2). Er werd u op het hart gedrukt dat uw verklaringen vertrouwelijk behandeld zouden worden, dat u zeker uw tijd mocht nemen en dat u steeds kon vragen om een pauze (CGVS I, p. 2). Teneinde een volledig beeld te krijgen van uw vrees werd u bovendien een tweede keer opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud en bij aanvang werd opnieuw herhaald dat het gesprek vertrouwelijk was en dat u de mogelijkheid had om zelf een pauze te vragen (Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 8 maart 2022, CGVS II, p. 2). Aan het einde van beide persoonlijke onderhouden hebt u noch uw advocaat aangegeven dat u problemen had om uw verhaal te doen (CGVS I, p. 13 & CGVS II, p. 24).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Verschillende elementen zetten de geloofwaardigheid van zowel uw engagement voor de KDPI alsook de door u beweerde problemen in Iran ten gevolge hiervan ernstig op de helling.

Vooreerst dienen er een aantal merkwaardigheden en incoherenties vastgesteld te worden die de geloofwaardigheid van uw beweerde engagement in Iran bij de KDPI danig ondermijnen. Zo werd u gevraagd waarom u voor de KDPI gekozen had ten overstaan van andere Iraans-Koerdische partijen. U gaf hierbij aan dat u rond uw vijftiende of zestiende in een boek over Qazi Mohamed (de stichter van de KDPI) veel interessante zaken terugvond zoals een partij die vrede wil, die alle rechten van de Koerden wil verdedigen, en die tegen sociale, politieke en rassendiscriminatie is alsook tegen ongelijkheid (CGVS I, p. 5). Wanneer u gevraagd werd hoe u dan startte met uw activiteiten nadat u geïnteresseerd raakte door het boek, verklaarde u dat er geen sociale media of communicatie was. U voegde hieraan toe dat u dan in 1397 (= 2017/2018), op uw vijfendertigste tot het besef kwam dat de partij belangrijk was (CGVS I, p. 10). Ook wanneer u tijdens uw tweede onderhoud nogmaals gevraagd werd te vertellen hoe u in Iran tot activiteiten voor de KDPI was gekomen, deelde u opnieuw mee dat u op vijftienjarige leeftijd de biografie van Qasi Mohammed las en dat u vervolgens bij de opkomst van sociale media meer te weten kwam (CGVS II, p. 15). Met betrekking tot voorgaande is het vreemd dat u, die reeds op uw vijftiende of zestiende interesse kreeg voor de KDPI, pas twintig jaar later in 1397 (=2017/2018), door

middel van sociale media meer te weten kwam over deze partij en u zich realiseerde dat de partij belangrijk was. Te meer u verklaarde dat u reeds sinds 1390 (= 2011/2012) activiteiten had voor de KDPI in Iran (CGVS I, p. 7 en CGVS II, p. 15). Bovendien gaf u in uw onderhoud op verschillende momenten aan dat er familieleden politiek actief waren (CGVS II, p. 4-5, 15, 22-23). Zelfs Mohamad Nasif Qadri – de tweede vice-president van de partij - zou een verre verwant van uw moeder zijn (CGVS I, p. 10-11). U gaf voorts ook aan dat ook de ouderen in uw dorp met u hadden gepraat over de leiders van de partij (CGVS I, p. 10). Hierdoor is het moeilijk in te zien dat uw politiek besef louter zou hebben afgehangen van de opkomst van sociale media indien uw interesse werkelijk op uw vijftiende zou zijn gewekt.

In het licht van voorgaande dient er eveneens op uw eerder oppervlakkige kennis over de KDPI gewezen te worden. Zo wist u weliswaar mee te delen wie de huidige leider is en wie enkele prominente figuren zijn, dat het hoofdkwartier zich in Erbil in Irak bevindt, alsook wanneer het zestiende en laatste partijcongres had plaatsgevonden en waarbij u aanhaalde dat er een centraal comité is (CGVS I, p. 5). Doch dit is slechts informatie van een algemeen niveau en bovendien makkelijk in te studeren. Van iemand die reeds sinds zijn vijftiende beweert interesse te hebben in de partij en sinds 1390 activiteiten heeft voor deze partij (CGVS I, p. 5, 7, 10 en CGVS II, p. 15), kan redelijkerwijze meer kennis verwacht worden. Echter wanneer u verder werd bevraagd, blijkt dat u niet in staat was uit te leggen wat het nochtans door uzelf aangehaalde centraal comité van de partij is en wist u evenmin wat er dan op het laatste congres beslist werd (CGVS I, p. 5). Nochtans werd op het zestiende congres, d.d. 24 februari 2018, een nieuwe structuur afgekondigd waarbij onder meer het centraal comité en het partijbureau werden afgeschaft. Dergelijke informatie is geenszins een onbeduidend detail waardoor mag verwacht worden dat u van dergelijke evoluties binnen de partij op de hoogte bent. Wanneer u echter gevraagd werd wie de nieuwe leider kiest, verklaarde u dat dit door een supervisor-comité gebeurt (CGVS I, p. 5), terwijl echter uit informatie blijkt dat de leider, sinds het reeds vermelde partijcongres in 2018, net door het congres wordt verkozen en niet meer, zoals voorheen, door het centraal comité. Ook betreffende uw kennis over de plaats van de KDPI in het Koerdische partijlandschap, dient eveneens vastgesteld te worden dat uw kennis hier evenmin diepgaand is. Zo werd u gevraagd welke andere grote Koerdische partijen er zijn waarop u verwees naar Komola, PDK en PKK (CGVS I, p. 6). Gevraagd wat het verschil is tussen de KDPI en een andere grote Iraanse-Koerdische partij zoals Komala (Society of Revolutionary Workers of Iranian Kurdistan), kwam u in uw antwoord niet verder dan aan te geven dat de KDPI staat voor gendergelijkheid, voor alle soorten gelijkheden, dat u dergelijke gelijkheden niet vond bij Komala en ook dat uw partij niet voor vechten staat (CGVS I, p. 6). Over het verschil tussen de KDPI en PKK (Kurdistan Workers' Party) verklaarde u dat PKK zijn doelen nastreeft door gewapende strijd terwijl de KDPI steeds de vreedzame oplossing zoekt (CGVS I, p. 6). Uit op het CGVS beschikbare informatie blijkt echter dat ook de KDPI sinds 2015 opnieuw peshmerga in het grensgebied heeft en dat er een groep genaamd de 'Zagros Eagles' wordt gelinkt aan de KDPI waarbij deze groep sinds 2015 een reeks aanvallen op Iraanse strijdkrachten heeft uitgevoerd. Dat u tot tweemaal toe aangeeft dat de KDPI niet voor vechten staat en de vreedzame oplossing zoekt en zelfs aangaf dat ze zelf niet verantwoordelijk zijn voor aanvallen en aanslagen (CGVS I, p. 6), klemmt met de beschikbare informatie. Uw oppervlakkige en bovendien gedateerde kennis getuigen aldus niet van een oprechte betrokkenheid bij of interesse in de partij en ondermijnen aldus uw bewering betrokken te zijn bij de KDPI in Iran.

De geloofwaardigheid van uw beweerde betrokkenheid bij de KDPI in Iran wordt verder onderuitgehaald wegens een fundamentele omissie in uw opeenvolgende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS. Zo kwam u pas tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS plotsklaps op de proppen met de bewering dat u in het verleden tot tweemaal toe in aanraking kwam met de Iraanse autoriteiten omwille van uw activiteiten voor de KDPI. Zo werd u éénmaal aangehouden in het bezit van een Koerdische vlag en werd u éénmaal vier uur ondervraagd over een lading brood, die u vanuit Iran rechtstreeks naar de KDPI in Irak stuurde en waarvan de autoriteiten erachter kwamen dat deze voor de KDPI was bestemd (CGVS II, p. 16-17). Noch op de DVZ noch tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS vermeldde u deze elementen. Bij de DVZ vermeldde u daarenboven zelfs dat u nooit gearresteerd werd (Vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 3.1). Deze verklaringen bij de DVZ werden u bovendien voorgelezen in het Sorani vooraleer ze u ter ondertekening werden voorgelegd en waarbij u zich aldus akkoord verklaarde met de inhoud. Tevens werd u aan het begin van uw eerste onderhoud tot driemaal toe gevraagd of u opmerkingen had bij uw onderhoud op de DVZ dan wel of u aanpassingen en correcties wilde maken doch wederom liet u na uw eerdere problemen te vermelden (CGVS I, p. 2). Ter verantwoording voor uw nalaten, gaf u aan dat u enkel op de vragen wilde antwoorden, dat de vragen misschien anders werden gesteld alsook dat u zelf de tijd in het oog hield tijdens het eerste onderhoud en dacht dat het niet nodig was om dit te vermelden (CGVS II, p. 16). Dit zijn geenszins afdoende verantwoordingen. Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de asielprocedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante

elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over diens verzoek om internationale bescherming. De asielinstanties mogen van een verzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, zijn recente herkomst en zijn precieze vluchtmotieven.

Het is voorts opmerkelijk dat hoewel het voor de Iraanse autoriteiten enerzijds duidelijk zou zijn geweest dat deze lading broden bestemd was voor de KDPI en zij u daarom hadden gearresteerd en ondervraagd, doch zij u anderzijds na deze ondervraging – waarbij u toegaf dat deze voor de KDPI waren - zonder meer lieten gaan (CGVS II, p. 16-17). U kende hier voorts geen enkel probleem meer rond (CGVS II, p. 24). Gelet op de Iraanse context waarbij Koerdische partijen zoals de KDPI aanzien worden als een gevaar voor de integriteit van het grondgebied en aldus verboden zijn alsook dat Koerden die hun etnische identiteit benadrukken of er separatistische ideeën op nahouden worden gevisieerd, is deze houding van de autoriteiten hoogst onaannemelijk. Dat u bovendien niet in staat was aan te geven wanneer dit incident plaatsvond en u slechts wist aan te geven 'in 1394 zoiets' (=2015/2016) (CGVS II, p. 23), is weinig geloofwaardig. Indien u werd ondervraagd door de Iraanse autoriteiten omwille van uw pro-Koerdische, politieke activiteiten en overtuigingen, kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat dit moment in uw geheugen gegrift staat en u hier wel degelijk enigszins een meer concreet tijdstip op kon plaatsen. Bovenstaande bevindingen doen eens te meer besluiten dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw beweerde betrokkenheid bij en activiteiten voor de KDPI in Iran.

Dit wordt enkel verder bevestigd door uw gebrekkige kennis over eventuele juridische procedures die tegen u zouden lopen in Iran. Gevraagd wat de autoriteiten deden nadat zij een huiszoeking bij u uitvoerde, stelde u dat ze u 'overal zochten, in hotels en zo'. Vervolgens gevraagd hoe u wist dat ze u zochten, antwoordde u slechts dat het duidelijk was omdat u politieke activiteiten had en uw vrienden gearresteerd werden die uw naam onder druk zouden doorgeven (CGVS I, p. 7). Wanneer u dan vervolgens gevraagd werd of er een juridische procedure tegen u werd geopend, kon u enkel op hypothetische wijze antwoorden dat u dacht van wel (CGVS I, p. 7). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud werd u nogmaals gevraagd of er een juridische procedure tegen u werd geopend. In tegenstelling tot uw verklaringen tijdens het eerste onderhoud, verklaarde u nu evenwel dat er zelden juridische procedures worden geopend met betrekking tot politieke activiteiten (CGVS II, p. 4). Hoe dan ook blijkt dat u zich hierover niet had geïnformeerd (CGVS II, p. 4). Nochtans kan van een verzoeker die verklaart te vrezen voor vervolging door de Iraanse autoriteiten, redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich regelmatig en spontaan informeert naar de evolutie van zijn problemen in zijn land van herkomst. Dat u zelfs geen poging hebt ondernomen om na te gaan of de Iraanse autoriteiten daadwerkelijk een juridische procedure tegen u hebben opgestart, valt hoegenaamd niet in te zien, te meer u beweerde dat ze een huiszoeking hebben uitgevoerd en uw bakkerij ook gesloten hebben (CGVS I, p. 7). Bovendien blijkt u wel degelijk nog contact te staan met uw familie in Iran via Whatsapp (CGVS, p. 5). Dat u het dan niet heeft over politieke onderwerpen, maar wel over andere zaken (CGVS II, p. 5), weet hier niet te overtuigen. U heeft voorts nog contact met uw vriend in Teheran en deze staat op zijn beurt in contact met uw familie (CGVS II, p. 5), waardoor kan verwacht worden dat u mogelijkheden had om u te informeren.

In deze dient er te worden opgemerkt dat u, ter ondersteuning van uw verklaringen betreffende uw politieke activiteiten en de hierdoor ontstane persoonlijke problemen in Iran, geen overtuigende bewijzen neerlegde die een ander licht op bovenstaande bevindingen zouden kunnen werpen. Integendeel, het door u voorgelegde bevestigingsattest van KDPI (CGVS I, p. 6) heeft een duidelijk gesolliciteerd karakter daar er letterlijk in wordt vermeld dat het document werd opgesteld in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Bovendien dateert dit van 21 juni 2021, dus zelfs van na uw volgend verzoek om internationale bescherming in België. Daarnaast wordt in het attest weliswaar vermeld dat u een sympathisant bent maar verder wordt geenszins vermeld sinds wanneer u sympathisant was, of u daadwerkelijk activiteiten had voor KDPI, noch welke deze activiteiten dan waren of welke problemen u omwille van de partij hebt gekend, noch of uw familiale achtergrond voor de nodige problemen zorgt. Dit attest toont bijgevolg slechts aan dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming contact hebt gezocht met de partij die u welwillend van een attest heeft voorzien doch het document staat geenszins uw voorgehouden activiteiten noch uw problemen in Iran. Bovendien, om bewijswaarde te hebben, dienen dergelijke documenten te kaderen in geloofwaardige en aannemelijke verklaringen, hetgeen hier niet het geval is.

Op basis van het geheel aan voorgaande bevindingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden politieke engagement of activiteiten voor de KDPI in Iran noch aan de beweerde problemen die u hierdoor zou hebben gekend.

Waar u voorts nog aanhaalde dat u uit een politieke familie afkomstig bent (CGVS I, p. 10-11 & CGVS II, p. 4) en u opmerkte dat uw neef P. K. (...) werd gearresteerd in Iran alsook dat uw neef Sa. K. (...), die naar Afghanistan vluchtte, recent in Kabul werd vermoord (CGVS II, p. 4), dient te worden opgemerkt

dat u zelf aangaf dat de enige link tussen jullie was dat jullie een grote familie zijn en allemaal politieke activiteiten hebben (CGVS II, p. 4). Hierbij dient opnieuw aangestipt te worden dat er aan uw politieke engagement en activiteiten voor de KDPI geen enkel geloof kan worden gehecht. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat u, hoewel u beweerde het erg moeilijk te hebben met de dood van uw neef Sa. K. (...) (CGVS II, p. 5), u enkel dacht, maar niet zeker wist, dat hij in Kaboel werd vermoord (CGVS II, p. 5). U verklaarde dat u dit te weten was gekomen via Instagram en Telegram, informatie die u eveneens op 8 maart 2022 overmaakte aan het Commissariaat-generaal. U vond het niet nodig enige bijkomende informatie bij uw familie over hem te vergaren omdat u al voldoende informatie had via het nieuws (CGVS II, p. 5). Uit eenvoudige opzoeken in open internetbronnen blijkt echter dat Sa. K. (...) drieëntwintig jaar geleden uit Iran wegvluchtte met zijn familie, dat zijn vermoorde lichaam niet in Kaboel maar in de provincie Baghlan werd aangetroffen, dat zijn woning evenmin in Kaboel was maar in de provincie Sar-e-Pol en dat de vader een kennis was van de familie. Voorgaande vaststellingen laten dan ook vermoeden dat Sa. K. (...) geen familielid is van u.

Voor wat betreft de foto's van uw gemaskerde neef die in Iran op heden nog steeds activiteiten voor de KDPI zou hebben (CGVS II, p. 13-14), dient opgemerkt te worden dat deze foto's op zich niets aantonen voor wat betreft uw eigen politieke profiel noch uw voorgehouden problemen. Ze kunnen sowieso eenvoudigweg in scene gezet zijn en dergelijke documenten dienen hoe dan ook te kaderen in geloofwaardige verklaringen om enigszins bewijskrachtig te zijn. Ook uw verklaring dat de foto door uw neef slechts genomen is voor zichzelf (CGVS II, p. 14), is bijzonder merkwaardig en weinig aannemelijk daar hij op dergelijk wijze zelf belastend materiaal produceert dat verder geen enkele toegevoegde waarde heeft voor zijn veronderstelde activiteiten voor de KDPI in Iran.

De elementen die wijzen op uw tekort aan geloofwaardigheid zijn bovendien van die aard dat ze het onmogelijk maken om zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie, meer bepaald om de redenen waarom u uw land verlaten hebt, op uw eventuele relaties met de autoriteiten van uw land van herkomst en op het eventuele risico op vervolging. Ze zijn tevens van dien aard dat zij een beoordeling van het risico van vervolging ten gevolge van uw in België gevoerde activiteiten onmogelijk maken. Het is immers voor dit laatste van primordiaal belang een reëel en geloofwaardig beeld te hebben van uw achtergrond, uw eventuele relaties met de autoriteiten en uw vroeger verrichte activiteiten. Door uw ongeloofwaardige verklaringen inzake uw vluchtmotieven maakt u die beoordeling onmogelijk. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging/moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/ of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

Dat er aan uw politieke activiteiten voor de KDPI in Iran en aan uw problemen ten gevolge hiervan met de Iraanse autoriteiten geen geloof kan worden gehecht, vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde (voortgezette) politieke engagement voor de KDPI na aankomst in Europa. Ingevolge het ongeloofwaardig bevinden van uw initieel voorgehouden asielrelaas waarom u uw land van herkomst bent ontvlucht en het derhalve op bedrieglijke wijze aanvragen van internationale bescherming vanwege de Belgische autoriteiten, geeft de verderzetting van uw politieke activiteiten buiten Iran, in concreto in België, duidelijk een opportunistisch karakter dat er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven.

Inzake uw activiteiten voor de KDPI in België blijkt uit uw verklaringen dat u slechts driemaal naar een bijeenkomst geweest bent van de KDPI-afdeling in België, te weten aan het station Brussel-Centraal, in Oostende en in Gent (CGVS I, p. 4-5). Uw rol tijdens deze drie bijeenkomsten beperkte zich bovendien tot louter aanwezig zijn waarbij het frappant is dat u niet meer wist waarover de vergadering in Gent ging (CGVS I, p. 5). Deze vaststellingen bevestigen dan ook dat uw betrokkenheid bij de KDPI hier in België gering is.

Gelet op uw zeer beperkte politieke betrokkenheid bij de KDPI in België kan bezwaarlijk aangenomen worden dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Waar u aanhaalde dat de zin die u op uw Facebook-pagina onder uw eigen naam plaatste, namelijk 'dood aan Khamenei' een executie kan veroorzaken (CGVS I, p. 2) en waarvan u een printscreen neerlegde, dient in het licht van voorgaande beschikbare informatie eveneens met het nodige voorbehoud te worden bekeken. U stelde hierbij dat uw broer in Iran reeds tot tweemaal toe werd ondervraagd door de Ettelaat omwille van uw activiteiten op Facebook (CGVS I, p. 3). Dit is echter niet meer dan een blote bewering. Bovendien wist u zelfs niet wanneer hij precies werd opgeroepen of wat de Ettelaat tegen uw broer zei (CGVS I, p. 3). Hoewel u verklaarde dat uw broer over de telefoon niet veel details kon geven omdat zijn telefoon gemonitord werd en de sociale media onder controle staan (CGVS I, p. 3), ondernam u evenwel geen enkele poging om u op een andere manier te informeren (CGVS I, p. 3-4). Een dergelijk gebrek aan interesse betreffende de kern van uw asielrelaas ondermijnt enkel verder de geloofwaardigheid hiervan. Het is voorts bevreemdend dat hoewel u alle belastende informatie op uw sociale media-profielen verwijderde nadat uw broer u dit vroeg, u evenwel naliet om die ene kritische zin en foto van Khamenei te verwijderen (CGVS I, p. 4). Waar u verwees dat u niet meer kon inloggen op deze account omdat hiervoor een telefoonnummer en uw paspoort nodig had, die u beiden verloren had (CGVS I, p. 4), weet hier niet te overtuigen. Immers in het licht van uw verklaringen dat uw broer twee keer naar de Ettelaat diende te gaan voor uw activiteiten op sociale media, is het dan ook weinig aannemelijk dat hij, ondanks dat u dat ene bericht wel liet staan, geen problemen meer kende (CGVS I, p. 4). Deze ene post op uw Facebookaccount – waar u niet herkenbaar opstaat en die gekoppeld is aan een Turks telefoonnummer (CGVS I, p. 4) – volstaat in het licht van bovenstaande informatie en uw weinig coherente verklaringen dan ook niet om ervan uit te gaan dat u bij terugkeer aan de hand van dat ene bericht als een politiek dissident zal beschouwd worden.

Waar u tot slot nog beweerde dat men u na uw repatriëring uit België naar Roemenië vanuit een gesloten centrum gedwongen overbracht naar de Iraanse ambassade met het oog op repatriëring, maar waar u vervolgens ruzie kreeg met de Iraanse ambassadeur en u Khamenei beledigde en u vreest dat dit gefilmd werd waardoor u geviseerd zal worden bij een terugkeer naar Iran (CGVS I, p. 8), dient aangestipt te worden dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw politieke engagement en activiteiten voor KDPI in Iran en dat uw activiteiten in België eveneens van een opportunistisch karakter getuigden, waardoor ook aan deze beweringen weinig geloof kan worden gehecht. Hierbij dient er gewezen te worden dat u naliet dit incident mee te delen bij de Dienst Vreemdelingenzaken naar aanleiding van uw volgend verzoek in België (Vragenlijst CGVS, d.d. 28 mei 2021, vraag 3.5). Het valt niet in te zien waarom u naliet dit element, dat evenzeer een kernelement uitmaakt van uw vrees bij terugkeer, eerder te vermelden te meer u werd gevraagd of u naast de aangehaalde problemen nog andere problemen had met onder meer de Iraanse autoriteiten (vragenlijst CGVS, vraag 7, a). Bovendien bracht u geen enkel bewijs aan dat u in Roemenië na uw repatriëring uit België in een gesloten centrum verbleef noch dat u naar de Iraanse ambassade werd gebracht. Dat u hier kritische en of beledigende uitspraken deed, zijn voorts dan ook blote beweringen. Gevraagd naar de reden waarom u dergelijke zaken in de ambassade zei, antwoordde u initieel nietszeggend dat zij u (de Koerden) al zesenzeventig jaar beledigen en verhinderen uw rechten uit te oefenen (CGVS I, p. 8). Bij uw tweede persoonlijk onderhoud haalde u aan dat u dit deed om niet terug gestuurd te worden (CGVS II, p. 8). Dit kan hier echter geenszins overtuigen en vallen bovendien moeilijk te rijmen met uw bewering dat u Iran zou verlaten hebben uit schrik voor problemen met de Iraanse autoriteiten omwille van uw politieke activiteiten. Wat er ook van zij, zoals hierboven opgemerkt blijkt uit de beschikbare informatie dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd en beschikt u evenmin over een verhoogd risicoprofiel waardoor u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een terugkeer een groter risico loopt om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève bestaat of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen

De informatie waarop het CGVS zich baseert werd aan het administratief dossier toegevoegd.

De overige door u voorgelegde en nog niet besproken documenten kunnen bovenstaande beoordeling niet wijzigen. De kopie van uw Iraanse identiteitskaart, de kopie van uw Iraans geboortebewijs en van uw Iraans rijbewijs bevestigen uw nationaliteit en identiteit die niet worden betwist. De berichten over de arrestatie van S. K. (...) en het overlijden van H. H. R. (...) tonen enkel dat aan, maar zijn niet in staat om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De documenten betreffende uw bakkerij gaan enkel over de oprichting van uw bakkerij, de toestemmingen die u hiervoor kreeg, uw vergunning als bakker en een prijs die u als jonge ondernemer kreeg. Deze documenten tonen aan dat u sinds 1390 (= 2011) een bakkerij uitbaatte hetgeen niet betwist wordt, doch uit deze documenten is niet op te maken dat u broden bakte voor de KDPI. Wat betreft de opmerkingen die u en uw advocaat in dit kader maakten, met name dat u geen documenten kon bekomen betreffende de sluiting van uw bakkerij, dient opgemerkt te worden dat werd vastgesteld dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw bewering dat u vervolgd

werd door de Iraanse autoriteiten. De printscreen betreffende de blokkering van uw google-account toont enkel aan dat ze werd geblokkeerd omwille van schadelijke inhoud. Wat betreft de print van een kritische cartoon op Facebook, kan niet afgeleid door wie, wanneer en hoe deze post geplaatst werd. Het document inzake uw uurrooster d.d. 24 september 2021 toont enkel aan dat u die dag tot halftwaalf gewerkt heeft. Net als de opmerking die u via uw advocaat na afloop van het eerste onderhoud overmaakte waarin u benadrukt dat er die dag een staking was, heeft verder geen invloed op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas of op de beoordeling dat u activiteiten in België opportunistisch van aard zijn.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Ook meent zij dat er sprake is van *“een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden”* en *“een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten”*. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve tevens op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofd geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.3. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten

enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoekende partij vreest bij terugkeer naar Iran te zullen worden geëxecuteerd omwille van haar politieke activiteiten voor de KDPI in Iran (notities CGVS d.d. 15/10/2021, p. 7). Tevens duidt zij op haar activiteiten voor de partij in België (notities CGVS d.d. 15/10/2021, p. 11-12).

2.2.5. De Raad wijst er evenwel in de eerste plaats op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden engagement voor de KDPI in Iran en de problemen die zij omwille hiervan stelt te kennen, en dit gelet op:

(A) haar merkwaaardige en incoherente verklaringen over hoe zij in Iran tot activiteiten voor de KDPI kwam;

(B) haar eerder oppervlakkige kennis over de KDPI;

(C) een fundamentele omissie in haar opeenvolgende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal, nu zij pas tijdens het tweede persoonlijk onderhoud voor het eerst aanbracht dat zij in het verleden tot tweemaal toe in aanraking kwam met de Iraanse autoriteiten omwille van haar activiteiten voor de KDPI, terwijl zij dit niet eerder had vermeld;

(D) haar onaannemelijke verklaringen aangaande het incident waarbij zij ondervraagd werd over een lading brood, die zij vanuit Iran rechtstreeks naar de KDPI in Irak stuurde en waarvan de autoriteiten erachter kwamen dat deze voor de KDPI was bestemd, nu (i) het niet plausibel is dat de Iraanse autoriteiten haar na de ondervraging zonder meer lieten gaan terwijl het voor hen duidelijk zou zijn geweest dat deze lading broden bestemd was voor de KDPI en zij haar daarom hadden gearresteerd en ondervraagd, en (ii) verzoekende partij bovendien niet in staat is aan te geven wanneer dit incident plaatsvond;

(E) haar gebrekkige kennis over eventuele juridische procedures die tegen haar zouden lopen in Iran en haar nalatigheid om zich desbetreffend te informeren bij haar familie/vrienden in Iran; en,

(F) het gebrek aan overtuigend bewijs van haar politieke activiteiten en de hierdoor ontstane persoonlijke problemen in Iran, nu zij hierover slechts een bevestigingsattest van de KDPI neerlegt dat een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont en bovendien dateert van 21 juni 2021, dus zelfs van na haar volgend verzoek om internationale bescherming in België.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten aanbrengt die van aard zijn voormelde vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht te stellen.

2.2.6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

2.2.7. Vooreerst werpt verzoekende partij met de herhaling dat haar interesse voor de KDPI begon toen zij op 16-jarige leeftijd de biografie van Qazi Mohamed las, dat zij later in 1390 (2011/2012) pas echte activiteiten kon ontplooien als sympathisant via haar bakkerij en dat zij ten slotte met de opkomst van de sociale media "*ten volle het belang van de partij (besefte)*", geenszins een ander licht op de terechte motivering in de bestreden beslissing dat het bevreemdend overkomt dat verzoekende partij, die reeds op haar vijftiende of zestiende interesse kreeg voor de KDPI, pas twintig jaar later in 1397 (=2017/2018) door middel van sociale media meer te weten kwam over deze partij en zich pas dan gerealiseerd zou hebben dat de partij belangrijk was, temeer zij verklaarde dat zij reeds sinds 1390 (=2011/2012) activiteiten had voor de KDPI in Iran alsook op verschillende momenten aangaf dat er familieleden politiek actief waren en dat de ouderen in haar dorp met haar hadden gepraat over de leiders van de partij. Aangezien aangenomen kan worden dat verzoekende partij reeds via deze kanalen meer informatie had kunnen bekomen over de KDPI, is het dan ook niet plausibel dat haar politiek besef louter zou hebben afgehangen van de opkomst van sociale media.

2.2.8. Voorts tracht verzoekende partij haar eerder oppervlakkige kennis over de KDPI te verklaren met de uitleg dat zij slechts een sympathisant is van de partij en geen lid. Tevens benadrukt zij dat zij bepaalde zaken over de KDPI wel wist. Wat betreft haar verklaring dat de KDPI een vreedzame partij is, merkt verzoekende partij nog op dat het begrip 'vreedzaam' relatief is en dat zij de acties van de 'Zagros Eagles' niet beschouwt als 'aanslagen' tegen het Iraanse regime doch wel als een

verdedigingsmechanisme tegen aanslagen van de autoriteiten. Zij verwijst in dit verband tevens naar een Twitterbericht waarin de KDPI het Iraanse regime als terroristisch beschrijft (bijlage 3 van het verzoekschrift). Ten slotte duidt zij er nog op dat zij tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud (p. 6) bevestigde dat de KDPI een gewapende partij is, doch louter om zich te verdedigen tegen aanslagen van de autoriteiten en niet om het regime door oorlog omver te werpen.

De Raad wijst er evenwel vooreerst op dat, zoals ook in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, van iemand die reeds sinds zijn vijftiende beweert interesse te hebben in de partij en die sinds 1390 (2011-2012) activiteiten heeft voor de partij redelijkerwijze verwacht mag worden dat diens kennis verder reikt dan loutere informatie van algemeen niveau. Dat zij enkel sympathisant is van de partij en geen lid, doet hieraan geen enkele afbreuk. *In casu* is het geenszins kennelijk onredelijk om van haar te verwachten dat (i) zij kan aangeven wat het door haarzelf aangehaalde centraal comité van de partij is, (ii) zij op de hoogte is van wat op het laatste congres beslist werd, (iii) zij weet wie de nieuwe leider kiest, en (iv) zij afdoende kan duiden welke verschillen er bestaan tussen de KDPI en andere grote Koerdische partijen. Waar verzoekende partij stelt dat zij de KDPI als vreedzaam beschouwt omdat zij enkel gewapend zijn en geweld gebruiken om zich te verdedigen, bemerkt de Raad evenwel dat de verklaring van verzoekende partij dat de KDPI steeds de vreedzame oplossing zoekt (notities CGVS d.d. 15/10/2021, p. 6) wel degelijk klemmt met de beschikbare informatie waaruit blijkt dat de KDPI sinds 2015 opnieuw peshmerga in het grensgebied heeft en dat er een groep genaamd de 'Zagros Eagles' wordt gelinkt aan de KDPI waarbij deze groep sinds 2015 een reeks aanvallen op Iraanse strijdkrachten heeft uitgevoerd. Deze aanvallen worden in sommige gevallen gepresenteerd als 'wraak' voor eerdere Iraanse aanvallen tegen de KDPI Peshmerga (zie administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 1, "COI Focus" betreffende "*Iran. De heropleving van de gewapende strijd in Iraans-Koerdistan*" d.d. 16 augustus 2018, p. 6-7). Dat steeds een vreedzame oplossing wordt gezocht en enkel geweld gebruikt wordt ter verdediging, zoals verzoekende partij stelt, strookt dan ook niet met deze informatie.

2.2.9. Verder wijt verzoekende partij de vastgestelde omissie in haar opeenvolgende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal aan het feit dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd bijgestaan door een tolk Sorani uit Irak. Zij stelt dat zij hierdoor vraag 3.1 van de bij de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst heeft opgevat als 'hebt u ooit in de gevangenis gezeten?'. Aangezien zij enkel ondervraagd is geweest en nooit naar de gevangenis of een cel werd gestuurd, begreep zij niet dat zij de ondervragingen naar aanleiding van het bezit van een Koerdische vlag en het verzenden van broden naar de KDPI, diende te vermelden.

De Raad oordeelt evenwel dat voormelde argumenten geenszins kunnen worden aangenomen. Vooreerst kan de uitleg dat zij de vraag of zij ooit gearresteerd werd verkeerd had begrepen en dacht dat gevraagd werd of zij ooit in de gevangenis heeft gezeten niet volstaan waarom zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken naliel melding te maken van deze concrete problemen met de Iraanse autoriteiten. Immers werd haar op het einde van haar interview nog gevraagd of zij naast de reeds opgenoemde problemen nog andere problemen heeft gekend en werd expliciet gepolst naar eventuele andere problemen met de autoriteiten, waarop zij echter ontkennend antwoordde (administratief dossier, stuk 7, 'deel DVZ', vragenlijst CGVS, vraag 3.7). Dat zij ook hier nergens gewag maakt van deze feiten, is dan ook niet plausibel. Verder duidt de Raad erop dat verzoekende partij haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, nadat deze aan haar in het Sorani werden voorgelezen, zonder meer ter goedkeuring ondertekende, zodat haar post-factumkritiek op de tolk Sorani die haar bijstond tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, die zij ook aanvoerde bij de aanvang van haar eerste persoonlijk onderhoud (notities CGVS d.d. 15/10/2021, p. 2), weinig ernstig is. Daarenboven wordt hiermee hoe dan ook op geen enkele wijze verklaard waarom zij van deze feiten evenmin melding maakte tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud. Zoals ook opgemerkt wordt door verwerende partij, werd haar aan het begin van haar eerste onderhoud nochtans tot driemaal toe gevraagd of zij opmerkingen had bij haar onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken dan wel of zij aanpassingen en correcties wilde maken, doch liet zij na om deze problemen te vermelden (notities CGVS d.d. 15/10/2021, p. 2). Later tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud maakte zij evenmin enig gewag van deze problemen, ook niet wanneer haar op het einde van haar interview nog de kans gegeven werd om eventuele andere problemen die zij nog zou hebben gekend in Iran aan te geven (notities CGVS d.d. 15/10/2021, p. 12). De vaststelling dat verzoekende partij deze problemen met de Iraanse autoriteiten in het kader van haar activiteiten voor de KDPI niet eerder vermeldde en pas tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud voor het eerst aanhaalt, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar beweerde engagement voor de KDPI in Iran en de problemen die zij in dit kader zou hebben gekend.

2.2.10. Evenmin kan verzoekende partij volstaan met de opmerking dat zij tegenover de autoriteiten van het Ettelaat nooit bevestigd heeft dat de broden voor de KDPI bestemd waren en dat zij een sympathisant van deze partij was om te verklaren waarom de Iraanse autoriteiten haar na de ondervraging zonder meer lieten gaan. Weliswaar dient verzoekende partij te worden bijgetreden in haar stelling dat zij nooit aangaf dat zij tijdens de ondervraging toegaf dat de broden bestemd waren voor de KDPI, in tegenstelling tot wat verwerende partij in de bestreden beslissing lijkt te stellen, doch hield zij tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud niettemin voor dat het voor de Iraanse autoriteiten duidelijk was dat deze lading broden bestemd was voor de KDPI en dat zij haar daarom hadden gearresteerd en ondervraagd (*“Ze hadden het door en hebben me bedreigd en zeiden dat ik geen bloem mee zou krijgen als het zich zou herhalen in de toekomst. Ze hebben gezegd dat dit brood voor de peshmerga en KDPI is (...)”*) (notities CGVS d.d. 08/03/2022, p. 17). In navolging van de commissaris-generaal, wijst de Raad erop dat gelet op de Iraanse context waarbij Koerdische partijen zoals de KDPI aanzien worden als een gevaar voor de integriteit van het grondgebied en aldus verboden zijn alsook dat Koerden die hun etnische identiteit benadrukken of er separatistische ideeën op nahouden worden gevisieerd, deze houding van de autoriteiten hoogst onaannemelijk is.

2.2.11. Verder slaagt verzoekende partij er evenmin in concreet afbreuk te doen aan de motivering in de bestreden beslissing omtrent haar gebrekkige kennis over eventuele juridische procedures die tegen haar zouden lopen in Iran en haar nalatigheid om zich desbetreffend te informeren bij haar familie/vrienden in Iran. Waar zij erop duidt dat zij herhaaldelijk verklaarde dat de Iraanse autoriteiten zelden een gerechtelijke procedure starten bij dergelijke politieke zaken, gaat zij er evenwel aan voorbij dat zij toen haar tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud gevraagd werd of er een juridische procedure tegen haar werd geopend, nog stelde te denken van wel (notities CGVS d.d. 15/10/2021, p. 7). Haar latere verklaring tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud dat er zelden juridische procedures worden geopend met betrekking tot politieke activiteiten (notities CGVS d.d. 08/03/2022, p. 4), neemt bovendien niet weg dat hoe dan ook in alle redelijkheid mag worden verwacht dat zij zou trachten na te gaan of de Iraanse autoriteiten daadwerkelijk een juridische procedure tegen haar hebben opgestart, temeer zij beweerde dat ze een huiszoeking hebben uitgevoerd en haar bakkerij ook gesloten hebben. Dat zij hiernaar niet eens gepolst heeft bij haar familie en/of vrienden in Iran, waarmee zij nog contact heeft (notities CGVS d.d. 15/10/2021, p. 3), is allerminst plausibel. Ook met een loutere verwijzing naar algemene informatie waaruit blijkt dat er in Iran willekeurige detenties, buitengerechtelijke executies en strafprocessen achter gesloten deuren plaatsvinden en dat personen van Koerdische origine hiervan nog meer het doelwit zijn (zie bijlagen 4-5 van het verzoekschrift), verklaart verzoekende partij niet afdoende waarom zij hiernaar zelfs niet heeft geïnformeerd. Voorts overtuigt verzoekende partij evenmin waar zij voorhoudt dat zij onmogelijk hiernaar kan vragen bij haar familie en/of vrienden in Iran. Zij verwijst weliswaar naar algemene informatie over het toezicht op sociale netwerken en telecommunicatie door de Iraanse autoriteiten waarbij ook *hacking* niet geschuwd wordt (zie bijlagen 6-9 van het verzoekschrift), doch acht de Raad het niet ernstig dat verzoekende partij, die beweert te worden gezocht door de Iraanse autoriteiten, enerzijds wel het risico neemt om met haar familie en haar vriend in Teheran te communiceren via Whatsapp, met *nota bene* haar eigen Iraans telefoonnummer (notities CGVS d.d. 08/03/2022, p. 5), doch anderzijds niet zou durven vragen naar haar zaak.

2.2.12. De Raad treedt verwerende partij voorts eveneens bij in de motivering dat verzoekende partij geen overtuigende bewijzen neerlegt betreffende haar politieke activiteiten en de hierdoor ontstane persoonlijke problemen in Iran. Inzake het voorgelegde bevestigingsattest van de KDPI wordt immers terecht besloten dat dit document niet van aard is de door haar voorgehouden activiteiten en problemen in Iran te staven, aangezien (i) het duidelijk een gesolliciteerd karakter vertoont daar er letterlijk in wordt vermeld dat het document werd opgesteld in het kader van haar verzoek om internationale bescherming, (ii) het document bovendien dateert van 21 juni 2021, dus zelfs van na haar volgend verzoek om internationale bescherming in België, (iii) in het attest weliswaar vermeld wordt dat zij een sympathisant is, maar verder geenszins vermeld wordt sinds wanneer zij sympathisant was, of zij daadwerkelijke activiteiten had voor de KDPI, noch welke deze activiteiten dan waren of welke problemen zij omwille van de partij heeft gekend, noch of haar familiale achtergrond voor de nodige problemen zorgt, en (iv) dergelijke documenten, om bewijswaarde te hebben, bovendien dienen te kaderen in geloofwaardige en aannemelijke verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Met de loutere opmerking dat in het attest bevestigd wordt dat zij sympathisant is en dat de authenticiteit van het document niet in twijfel wordt getrokken, doet verzoekende partij geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat dit attest echter niet van aard is haar activiteiten voor de KDPI en haar problemen in Iran aan te tonen.

2.2.13. Gelet op het voorgaande, is de Raad van oordeel dat verwerende partij terecht concludeert dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden engagement voor de KDPI in Iran en de problemen met de Iraanse autoriteiten omwille hiervan.

2.2.14. Wat betreft nog het door verzoekende partij beweerde (voortgezette) politieke engagement voor de KDPI na aankomst in Europa, oordeelt de Raad dat verwerende partij dienaangaande terecht besluit dat deze activiteiten een onoprecht, opportunistisch karakter vertonen en dat verzoekende partij niet aantoonst dat zij omwille hiervan bij terugkeer naar Iran dreigt gevisieerd te worden door de Iraanse autoriteiten. Meer bepaald worden desbetreffend in de bestreden beslissing volgende pertinente vaststellingen gedaan: *“De elementen die wijzen op uw tekort aan geloofwaardigheid zijn bovendien van die aard dat ze het onmogelijk maken om zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie, meer bepaald om de redenen waarom u uw land verlaten hebt, op uw eventuele relaties met de autoriteiten van uw land van herkomst en op het eventuele risico op vervolging. Ze zijn tevens van dien aard dat zij een beoordeling van het risico van vervolging ten gevolge van uw in België gevoerde activiteiten onmogelijk maken. Het is immers voor dit laatste van primordiaal belang een reëel en geloofwaardig beeld te hebben van uw achtergrond, uw eventuele relaties met de autoriteiten en uw vroeger verrichte activiteiten. Door uw ongeloofwaardige verklaringen inzake uw vluchtmotieven maakt u die beoordeling onmogelijk. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging/moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/ of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.*

*Dat er aan uw politieke activiteiten voor de KDPI in Iran en aan uw problemen ten gevolge hiervan met de Iraanse autoriteiten geen geloof kan worden gehecht, vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde (voortgezette) politieke engagement voor de KDPI na aankomst in Europa. Ingevolge het ongeloofwaardig bevinden van uw initieel voorgehouden asielaanvraag waarom u uw land van herkomst bent ontvlucht en het derhalve op bedrieglijke wijze aanvragen van internationale bescherming vanwege de Belgische autoriteiten, geeft de verderzetting van uw politieke activiteiten buiten Iran, in concreto in België, duidelijk een opportunistisch karakter dat er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven.*

*Inzake uw activiteiten voor de KDPI in België blijkt uit uw verklaringen dat u slechts driemaal naar een bijeenkomst geweest bent van de KDPI-afdeling in België, te weten aan het station Brussel-Centraal, in Oostende en in Gent (CGVS I, p. 4-5). Uw rol tijdens deze drie bijeenkomsten beperkte zich bovendien tot louter aanwezig zijn waarbij het frappant is dat u niet meer wist waarover de vergadering in Gent ging (CGVS I, p. 5). Deze vaststellingen bevestigen dan ook dat uw betrokkenheid bij de KDPI hier in België gering is.*

*Gelet op uw zeer beperkte politieke betrokkenheid bij de KDPI in België kan bezwaarlijk aangenomen worden dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.”*

Waar verzoekende partij in dit verband opwerpt dat het aantal vergaderingen beperkt was wegens de coronapandemie en dat zij ook niet alle vergaderingen van de partij kan bijwonen omdat zij geen lid is, dient te worden vastgesteld dat zij hiermee geen afbreuk doet aan de vaststelling dat zij slechts een zeer beperkte politieke betrokkenheid heeft bij de KDPI in België noch aan het vastgestelde opportunistische karakter van haar (beperkte) politieke activiteiten in België, waardoor bezwaarlijk kan worden aangenomen dat zij hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade. Ook met de door haar neergelegde foto's (bijlage 10 van het verzoekschrift), waaruit louter haar deelname aan twee bijeenkomsten van de KDPI in België blijkt, doet zij geen enkele afbreuk aan voormelde pertinente bevindingen inzake haar deelname aan dergelijke bijeenkomsten van de KDPI.

Daar waar verzoekende partij ter terechtzitting nog foto's neerlegt die zij louter aanmerkt als zijnde *“van de vergadering van 13 juli 2021 (Brussel) 21 augustus (Gent) 8 januari 2022 (Gent) 20 februari 2022*

(Brussel)” stelt de Raad vast dat deze foto's verzoekende partij afbeelden op straat in gezelschap van enkele andere personen, doch noch uit de omstandigheden afgebeeld op deze foto's, noch uit de onleesbare opschriften op spandoeken (laat staan vertaald) kan worden afgeleid waarover het protest gaat of waartegen het gericht is, door wie dit werd georganiseerd en in welke hoedanigheid betrokkene hierbij aanwezig is. Verzoekende partij geeft hierbij niet de minste duiding. Voormelde motieven blijven dan ook onverminderd overeind.

2.2.15. Aangaande de zin die verzoekende partij op haar Facebookpagina onder haar eigen naam plaatste, namelijk 'dood aan Khamenei' en haar vrees omwille hiervan te worden geëxecuteerd, volgt de Raad de commissaris-generaal waar deze hieromtrent het volgende motiveert: *“Waar u aanhaalde dat de zin die u op uw Facebook-pagina onder uw eigen naam plaatste, namelijk 'dood aan Khamenei' een executie kan veroorzaken (CGVS I, p. 2) en waarvan u een printscreen neerlegde, dient in het licht van voorgaande beschikbare informatie eveneens met het nodige voorbehoud te worden bekeken. U stelde hierbij dat uw broer in Iran reeds tot tweemaal toe werd ondervraagd door de Ettelaat omwille van uw activiteiten op Facebook (CGVS I, p. 3). Dit is echter niet meer dan een blote bewering. Bovendien wist u zelfs niet wanneer hij precies werd opgeroepen of wat de Ettelaat tegen uw broer zei (CGVS I, p. 3). Hoewel u verklaarde dat uw broer over de telefoon niet veel details kon geven omdat zijn telefoon gemonitord werd en de sociale media onder controle staan (CGVS I, p. 3), ondernam u evenwel geen enkele poging om u op een andere manier te informeren (CGVS I, p. 3-4). Een dergelijk gebrek aan interesse betreffende de kern van uw asielrelaas ondermijnt enkel verder de geloofwaardigheid hiervan. Het is voorts bevreemdend dat hoewel u alle belastende informatie op uw sociale media-profielen verwijderde nadat uw broer u dit vroeg, u evenwel naliet om die ene kritische zin en foto van Khamenei te verwijderen (CGVS I, p. 4). Waar u verwees dat u niet meer kon inloggen op deze account omdat hiervoor een telefoonnummer en uw paspoort nodig had, die u beiden verloren had (CGVS I, p. 4), weet hier niet te overtuigen. Immers in het licht van uw verklaringen dat uw broer twee keer naar de Ettelaat diende te gaan voor uw activiteiten op sociale media, is het dan ook weinig aannemelijk dat hij, ondanks dat u dat ene bericht wel liet staan, geen problemen meer kende (CGVS I, p. 4). Deze ene post op uw Facebookaccount – waar u niet herkenbaar opstaat en die gekoppeld is aan een Turks telefoonnummer (CGVS I, p. 4) – volstaat in het licht van bovenstaande informatie en uw weinig coherente verklaringen dan ook niet om ervan uit te gaan dat u bij terugkeer aan de hand van dat ene bericht als een politiek dissident zal beschouwd worden.”*

Verzoekende partij komt desbetreffend niet verder dan louter te herhalen dat zij geen toegang meer had tot dit Facebookaccount en dat het voorts niet mogelijk is om met haar broer te communiceren over deze ondervragingen omdat de sociale media onder controle staan, waarmee zij echter geenszins concreet afbreuk doet aan bovenstaande pertinente bevindingen, meer in het bijzonder de vaststelling dat zij evenmin enige poging ondernam om zich op een andere manier te informeren naar de ondervragingen van haar broer naar aanleiding van haar activiteiten op Facebook en dat het verder in het licht van haar verklaringen dat haar broer twee keer naar de Ettelaat diende te gaan voor haar activiteiten op sociale media het weinig aannemelijk is dat hij, ondanks dat zij dat ene bericht wel liet staan, geen problemen meer kende. Aangezien verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat haar broer ondervraagd werd over haar Facebookactiviteiten en voorts uit de beschikbare landeninformatie (zie administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 3) blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet, tenzij het personen betreffen die al een verhoogd risicoprofiel hadden, *quod non in casu*, oordeelt de Raad dat niet kan worden aangenomen dat verzoekende partij bij terugkeer wegens dit ene bericht op haar Facebookaccount – waarop zij overigens niet herkenbaar afgebeeld staat en die gekoppeld is aan een Turks telefoonnummer (notities CGVS d.d. 15/10/2021, p. 4) – bij terugkeer naar Iran als een politiek dissident zal beschouwd worden.

2.2.16. Verder treedt de Raad verwerende partij tevens bij in navolgende motivering inzake de verklaring van verzoekende partij dat zij uit een politieke familie afkomstig is, die door verzoekende partij geheel ongemoeid wordt gelaten: *“Waar u voorts nog aanhaalde dat u uit een politieke familie afkomstig bent (CGVS I, p. 10-11 & CGVS II, p. 4) en u opmerkte dat uw neef P. K. (...) werd gearresteerd in Iran alsook dat uw neef Sa. K. (...), die naar Afghanistan vluchtte, recent in Kabul werd vermoord (CGVS II, p. 4), dient te worden opgemerkt dat u zelf aangaf dat de enige link tussen jullie was dat jullie een grote familie zijn en allemaal politieke activiteiten hebben (CGVS II, p. 4). Hierbij dient opnieuw aangestipt te worden dat er aan uw politieke engagement en activiteiten voor de KDPI geen enkel geloof kan worden gehecht. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat u, hoewel u beweerde het erg moeilijk te hebben met de dood van uw neef Sa. K. (...) (CGVS II, p. 5), u enkel dacht, maar niet zeker wist, dat hij in Kaboel*

werd vermoord (CGVS II, p. 5). U verklaarde dat u dit te weten was gekomen via Instagram en Telegram, informatie die u eveneens op 8 maart 2022 overmaakte aan het Commissariaat-generaal. U vond het niet nodig enige bijkomende informatie bij uw familie over hem te vergaren omdat u al voldoende informatie had via het nieuws (CGVS II, p. 5). Uit eenvoudige opzoekingen in open internetbronnen blijkt echter dat Sa. K. (...) drieëntwintig jaar geleden uit Iran wegluchtte met zijn familie, dat zijn vermoorde lichaam niet in Kaboel maar in de provincie Baghlan werd aangetroffen, dat zijn woning evenmin in Kaboel was maar in de provincie Sar-e-Pol en dat de dader een kennis was van de familie. Voorgaande vaststellingen laten dan ook vermoeden dat Sa. K. (...) geen familielid is van u. Voor wat betreft de foto's van uw gemaskerde neef die in Iran op heden nog steeds activiteiten voor de KDPI zou hebben (CGVS II, p. 13-14), dient opgemerkt te worden dat deze foto's op zich niets aantonen voor wat betreft uw eigen politieke profiel noch uw voorgehouden problemen. Ze kunnen sowieso eenvoudigweg in scene gezet zijn en dergelijke documenten dienen hoe dan ook te kaderen in geloofwaardige verklaringen om enigszins bewijskrachtig te zijn. Ook uw verklaring dat de foto door uw neef slechts genomen is voor zichzelf (CGVS II, p. 14), is bijzonder merkwaardig en weinig aannemelijk daar hij op dergelijk wijze zelf belastend materiaal produceert dat verder geen enkele toegevoegde waarde heeft voor zijn veronderstelde activiteiten voor de KDPI in Iran."

2.2.17. Tevens dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij ook de motivering in de bestreden beslissing aangaande haar beweerde ruzie op de Iraanse ambassade waarbij zij Khamenei beledigde geheel ongemoeid laat. De Raad stelt vast dat in dit verband in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende wordt gesteld: "Waar u tot slot nog beweerde dat men u na uw repatriëring uit België naar Roemenië vanuit een gesloten centrum gedwongen overbracht naar de Iraanse ambassade met het oog op repatriëring, maar waar u vervolgens ruzie kreeg met de Iraanse ambassadeur en u Khamenei beledigde en u vreest dat dit gefilmd werd waardoor u gevisieerd zal worden bij een terugkeer naar Iran (CGVS I, p. 8), dient aangestipt te worden dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw politieke engagement en activiteiten voor KDPI in Iran en dat uw activiteiten in België eveneens van een opportunistisch karakter getuigden, waardoor ook aan deze beweringen weinig geloof kan worden gehecht. Hierbij dient er gewezen te worden dat u naliët dit incident mee te delen bij de Dienst Vreemdelingenzaken naar aanleiding van uw volgend verzoek in België (Vragenlijst CGVS, d.d. 28 mei 2021, vraag 3.5). Het valt niet in te zien waarom u naliët dit element, dat evenzeer een kernelement uitmaakt van uw vrees bij terugkeer, eerder te vermelden te meer u werd gevraagd of u naast de aangehaalde problemen nog andere problemen had met onder meer de Iraanse autoriteiten (vragenlijst CGVS, vraag 7, a). Bovendien bracht u geen enkel bewijs aan dat u in Roemenië na uw repatriëring uit België in een gesloten centrum verbleef noch dat u naar de Iraanse ambassade werd gebracht. Dat u hier kritische en of beledigende uitspraken deed, zijn voorts dan ook blote beweringen. Gevraagd naar de reden waarom u dergelijke zaken in de ambassade zei, antwoordde u initieel nietszeggend dat zij u (de Koerden) al zesenzeventig jaar beledigen en verhinderen uw rechten uit te oefenen (CGVS I, p. 8). Bij uw tweede persoonlijk onderhoud haalde u aan dat u dit deed om niet terug gestuurd te worden (CGVS II, p. 8). Dit kan hier echter geenszins overtuigen en vallen bovendien moeilijk te rijmen met uw bewering dat u Iran zou verlaten hebben uit schrik voor problemen met de Iraanse autoriteiten omwille van uw politieke activiteiten. Wat er ook van zij, zoals hierboven opgemerkt blijkt uit de beschikbare informatie dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd en beschikt u evenmin over een verhoogd risicoprofiel waardoor u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een terugkeer een groter risico loopt om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen."

2.2.18. Ten slotte meent de Raad nog dat verwerende partij inzake de overige door verzoekende partij bijgebrachte documenten terecht het volgende motiveert: "De overige door u voorgelegde en nog niet besproken documenten kunnen bovenstaande beoordeling niet wijzigen. De kopie van uw Iraanse identiteitskaart, de kopie van uw Iraans geboortebewijs en van uw Iraans rijbewijs bevestigen uw nationaliteit en identiteit die niet worden betwist. De berichten over de arrestatie van S. K. (...) en het overlijden van H. H. R. (...) tonen enkel dat aan, maar zijn niet in staat om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De documenten betreffende uw bakkerij gaan enkel over de oprichting van uw bakkerij, de toestemmingen die u hiervoor kreeg, uw vergunning als bakker en een prijs die u als jonge ondernemer kreeg. Deze documenten tonen aan dat u sinds 1390 (= 2011) een bakkerij uitbaatte hetgeen niet betwist wordt, doch uit deze documenten is niet op te maken dat u broden bakte voor de KDPI. Wat betreft de opmerkingen die u en uw advocaat in dit kader maakten, met name dat u geen documenten kon bekomen betreffende de sluiting van uw bakkerij, dient opgemerkt te worden dat werd vastgesteld dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw bewering dat u vervolgd werd door de Iraanse autoriteiten. De printscreen betreffende de blokkering van uw google-account toont enkel aan dat ze werd geblokkeerd omwille van schadelijke inhoud. Wat betreft de print van een kritische cartoon op

*Facebook, kan niet afgeleid door wie, wanneer en hoe deze post geplaatst werd. Het document inzake uw uurrooster d.d. 24 september 2021 toont enkel aan dat u die dag tot halftwaalf gewerkt heeft. Net als de opmerking die u via uw advocaat na afloop van het eerste onderhoud overmaakte waarin u benadrukt dat er die dag een staking was, heeft verder geen invloed op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas of op de beoordeling dat u activiteiten in België opportunistisch van aard zijn.”*

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen aangebracht die hierop een ander licht werpen.

2.2.19. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.20. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.21. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.22. Daar waar verzoekende partij nog meent dat verwerende partij een manifeste appreciatiefout begaat door telkens de meest nadelige interpretatie te weerhouden en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten te maken, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft daar verzoekende partij niet aantoonde welke elementen volgens haar voor interpretatie vatbaar waren en waar een andersluidende interpretatie van verwerende partij tot een andere beslissing zou hebben kunnen leiden. Uit het voorgaande blijkt tevens dat zij evenmin *in concreto* aantoonde dat met bepaalde feiten of elementen geen of onvoldoende rekening werd gehouden. In hoofde van verwerende partij kan dan ook door de Raad geen manifeste beoordelingsfout worden ontwaard.

2.2.23. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT